

SOUTĚŽ JEDLÍKŮ PRINCEZEN *a jiné dračí pohádky*

MILAN ŠOTEK

ILUSTROVALA
LUCIE DVOŘÁKOVÁ



Albatros

Soutěž jedlíků princezen a jiné dračí pohádky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz



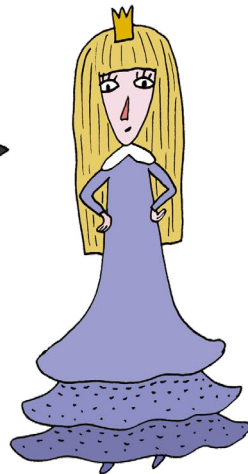
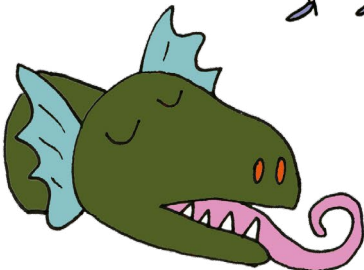
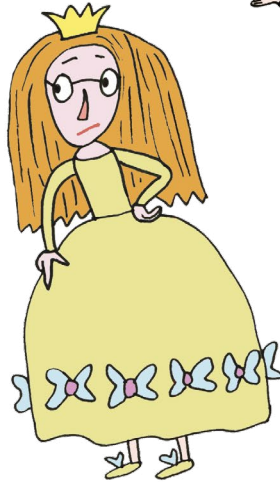
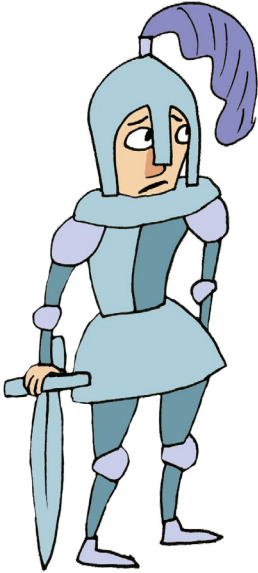
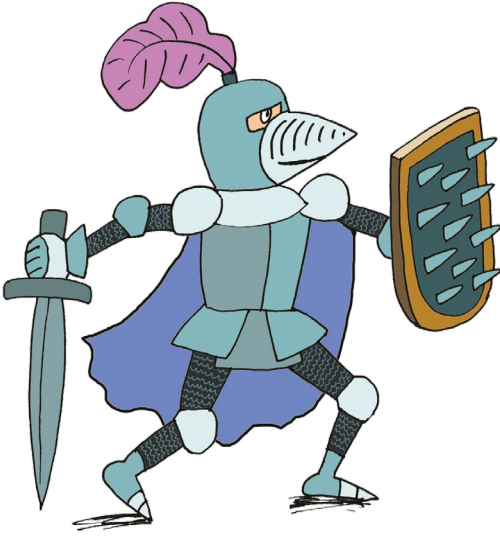
Milan Šotek

Soutěž jedlíků princezen a jiné dračí pohádky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS  **MEDIA**

SOUTĚŽ
JEDLÍKŮ PRINCEZEN
a jiné dračí pohádky



SOUTĚŽ JEDLÍKŮ PRINCEZEN *a jiné dračí pohádky*

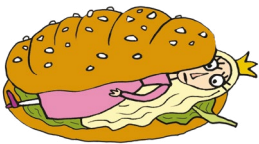


MILAN ŠOTEK



ILUSTROVALA
LUGIE DVOŘÁKOVÁ

Albatros



Dračí pohádky původně vznikly
pro rozhlasový pořad Hajaja.

© Milan Šotek, 2024

Illustrations © Lucie Dvořáková, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-00-07484-9

ISBN e-knihy 978-80-00-07492-4 (1. zveřejnění, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-00-07493-1 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-00-07488-7 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

Tak drak

NEMĚL KAM SVÉ HLAVY SLOŽIT

Byl jeden drak a ten měl malou sluj.

Sluj, to je vlastně dračí bouda ve skále. Jenže bouda je pro psy a dřevěná, kdežto sluj pro draky a kamenná. A právě jeskynní sluj byla našemu drakovi malá.

Ne že by byl abnormálně veliký, na dvousetletého draka byl spíše střední postavy, ale sluj byla abnormálně průhavá. Ještě tak ocas a ještěrovité tělo do ní nasoukal, ale hlavy už musely ven. Všechny tři. A co hůř, vůbec tu nebylo místo pro princeznu. A princezen měl náš drak plné hlavy.

Ptáte se, proč si nenašel větší sluj? Hledal ji, děti, hledal, ale všechny už byly obsazené jinými draky. Uznejte, že spát v jednom kuse napůl pod širákem není žádný med. Ocas máte pěkně v teple, ale zubiska vám drkotají. A drkotání hned tří hlav naráz, to už je nějaký drkot!

Drak tím lezl celému lesu na nervy, jenže když jste laň nebo veverka, nepůjdete napomenout souseda draka za rušení nočního klidu. To mu spíš vymyslíte nelichotivou přezdívku. A tak zatímco se jiní místní draci honosili jmény jako „Ostrozubec“ či „Ožehovač“, tomu našemu nikdo neřekl jinak než

„Rohožka“. To podle těch tří dlouhých krků ustavičně vyložených před jeskyní.

Jak čas plynul, zvykl si drak Rohožka na svou prťavou sluj i na svou přezdívkou a s přečnávajícími hlavami si přestal dělat těžkou hlavu.

„Princeznu sním venku a dovnitř ji dopravím zaživacím traktem,“ měl jasno drak a tak tomu bylo až do doby, než se lesem roznesla zpráva, že tudy bude co nevidět projíždět rytíř Jindřich zvaný Drakobijce.

Jako Drakobijce označuje se každý, kdo v minulosti přemohl draka. A Jindřich jich měl na kontě rovný tucet. Drak Rohožka měl Drakobijce v lásce asi tak jako moucha mucholapku.

Už jsem vám říkal, že měl tři hlavy? Měl, ale ne odjakživa. Rohožka se narodil jako sedmihlavý, což znamená, že mu

Drakobijci zkřížili cestu celkem... jen

počítejte se mnou... to máme:

minus jedna hlavička, minus

druhá hlavička... nu,

správně! Drakobijci

zkřížili Rohožkovi

cestu celkem čty-

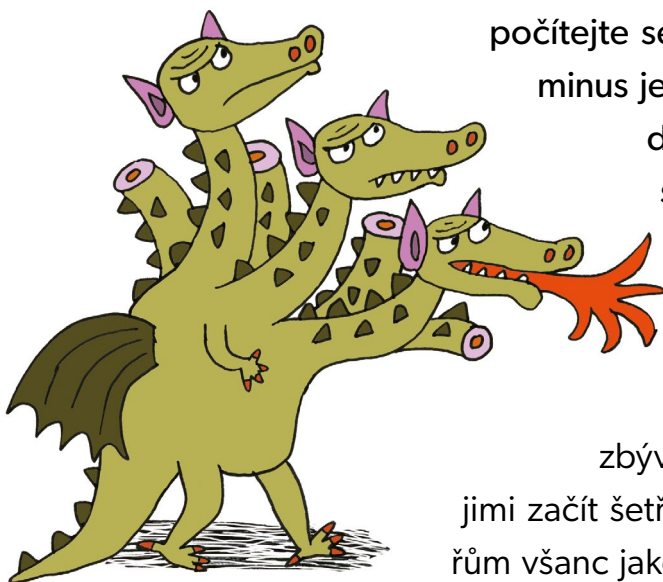
řikrát!

Z hlaviček tak

zbývaly tři a bylo načase

jimi začít šetřit, a ne je dávat rytí-

řům všanc jako na podnose. Není



divu, že zpráva o Jindřichu Drakobijci přidělala draku Rohožkovi vrásky na všech třech čelech.

V noci začal držet pravidelné hlídky. Po třech hodinách probudila první hlava tu druhou a šla spát, po dalších třech byla řada na hlavě sedmé (ano, třetí až šestá hlava chyběly, utáli je Drakobijci). Lesu se krapet ulevilo, protože hlava, která hlídkuje, nedrkotá. I tak ale zbylé hlavy rámusily dost na to, aby překryly praskání suchých větvíček, po kterých už k jeskyni obezřetně našlapoval rytíř Jindřich, od hlavy k patě ve zbroji.

Myslíte, že veverka či laň draka Rohožku upozornily?

Túdle!

Ještě rytíři ukázaly cestu! Drakobijce stanul před drakem v nejhorší myslitelnou chvíli. Druhá hlava, která měla za chvilíčku předat hlídku sedmé, právě zaklímala. Z dřímoty tak Rohožku vytrhlo až rytířovo zvolání:

„Hola hej, draku, tvé dny jsou sečteny!“

„Kdo seš, že se opovažuješ budit mě ze spánku?“ zahřímal drak Rohožka řečnický, neboť dobře věděl, že je to Jindřich Drakobijce.

„Jsem Jindřich Drakobijce,“ odpověděl Jindřich Drakobijce. „Přišel jsem se s tebou bít. Vylez ven ze své sluje,“ hromoval rytíř, ale pak se zarazil a chvíli zíral na dračí hlavy vyskládané před jeskyni na pospas jeho meči. „Vlastně víc už ani netřeba. Zůstaň, jak jsi! Ukončím to trojím máchnutím.“

„Ušetři mě, Jindřichu,“ zasténal drak. „Však jsem za celý život mouše neublížil!“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Soutěž jedlíků princezen a jiné dračí pohádky. Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.